

Ethical Leadership Affecting Performance Effectiveness of the Sub-District Headman and Village Headman in Wang Yang District Nakhon Phanom Province

Natcha Poodpong¹, Samart Aiyakorn² and Chardchai Udomkijmongkol³

Public Administration Program, Faculty of Management Science, Sakon Nakhon Rajbhat University, Thailand

E-mail: natcha0444@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-7860-1927>

E-mail: Saamm_5@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3715-7282>

E-mail: chardchai_u@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6345-8455>

Received 19/01/2024

Revised 26/01/2024

Accepted 31/01/2024

Abstract

Background and Aims: Leader ethics is the heart of leadership because if the leader has ethics, it will help create and promote the ethical values of the organization. The values that leaders support will have a significant impact on the values of the organization. Because of this influence, leaders play an important role in creating an ethical climate in their organizations and setting good examples of ethics for others. Thus, the purposes of the study included the following: 1) To study the level of ethical leadership and performance effectiveness of the sub-district headmen and village headmen in Wang Yang District, Nakhon Phanom Province, 2) To compare the performance effectiveness of the sub-district headmen and village headmen in Wang Yang District, Nakhon Phanom Province according to the public opinions which were classified by the people's different personal characteristics, and 3) To investigate the influences of ethical leadership on the performance effectiveness of the sub-district headmen and village headmen in Wang Yang District, Nakhon Phanom Province.

Methodology: Obtained through a stratified random sampling method, the samples consisted of 388 people whose domiciles are in Wang Yang District, Nakhon Phanom Province; they are 18 years old or over. The questionnaire was used as a tool for collecting the data. Statistics employed for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and Multiple Regression Analysis.

Results: (1) The overall ethical leadership of the sub-district and village headmen In Wang Yang District, Nakhon Phanom Province was at a high level. At the same time, their performance effectiveness was also at a high level. (2) based on their different residences, the performance effectiveness of the sub-district and village headmen in Wang Yang District, Nakhon Phanom Province, according to public opinions, varied. However, the performance effectiveness of the sub-district and village headmen in Wang Yang District, Nakhon Phanom

Province did not differ according to their different genders, ages, educational levels, occupations, and monthly incomes. (3) Regarding the ethical leadership of the sub-district and village headmen, these aspects of their ethical leadership significantly influenced the performance effectiveness of the sub-district and village headmen in Wang Yang District, Nakhon Phanom Province at the .01 statistical level: caring for others ($\beta=.418$), ethical guidance ($\beta=.377$), long-term care ($\beta=.270$), honesty ($\beta=.225$), justice ($\beta=.192$) and power-sharing ($\beta=.124$). Except for the clarity of their roles, these aspects could be used jointly to accurately predict the level of performance effectiveness of the sub-district and village headmen in Wang Yang District, Nakhon Phanom Province 65.00% ($R^{2Ad}=.650$).

Conclusion: The study underscores the positive correlation between high levels of ethical leadership and the effectiveness of sub-district and village headmen. Despite regional variations in performance based on residence, the absence of significant differences related to demographic factors suggests a consistent standard of effectiveness. The identification of specific ethical leadership qualities as significant predictors emphasizes the pivotal role played by attributes such as caring for others, ethical guidance, long-term care, honesty, justice, and power-sharing. This highlights the importance of cultivating these ethical dimensions to enhance the overall performance effectiveness of local leaders in Wang Yang District.

Keywords: Ethical Leadership; Performance Effectiveness; Sub-District Headman and Village Headman

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

ณัฐชา ผุดผ่อง¹ สามารถ อัยกร² ชชาติชัย อุดมกิจมงคล³

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: จริยธรรมของผู้นำเป็นหัวใจสำคัญของภาวะผู้นำ เพราะหากผู้นำมีจริยธรรมจะช่วยสร้างให้เกิดและส่งเสริมค่านิยมที่มีจริยธรรมขององค์กรด้วย ซึ่งค่านิยมที่ผู้นำสนับสนุนจะส่งผลกระทบต่อค่านิยมขององค์กร และเนื่องจากอิทธิพลของผู้นำดังกล่าว ผู้นำจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศทางจริยธรรมให้เกิดขึ้นในองค์กรของพวกเขาและเป็นแบบอย่างที่ดีในการมีจริยธรรมให้แก่ผู้อื่น ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม 2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ตามความเห็นของประชาชน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 388 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย: (1) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (2) ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ตามความเห็นของประชาชน แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านตำบลที่อาศัยอยู่ ยกเว้นคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน (3) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการดูแลผู้อื่น ($\beta=.418$) ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม ($\beta=.377$) ด้านความใส่ใจในระยะยาว ($\beta=.270$) ด้านความซื่อสัตย์ ($\beta=.225$) ด้านความยุติธรรม ($\beta=.192$) และด้านการแบ่งปันอำนาจ ($\beta=.124$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 65.00 ($R^2_{Adj}=.650$) ยกเว้นด้านความชัดเจนในบทบาท

สรุปผล: การศึกษาชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเป็นผู้นำทางจริยธรรมในระดับสูงกับประสิทธิผลของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน แม้ว่าประสิทธิภาพในระดับภูมิภาคจะแตกต่างกันไปตามถิ่นที่อยู่ แต่การไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางประชากรศาสตร์ บ่งชี้ถึงมาตรฐานความมีประสิทธิภาพที่

สอดคล้องกัน การระบุคุณสมบัติความเป็นผู้นำทางจริยธรรมที่เฉพาะเจาะจงในฐานะตัวทำนายที่สำคัญ เน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญที่เกิดจากคุณลักษณะต่างๆ เช่น การดูแลผู้อื่น การชี้แนะทางจริยธรรม การดูแลระยะยาว ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และการแบ่งปันอำนาจ สิ่งนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการปลูกฝังมิติทางจริยธรรมเหล่านี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานโดยรวมของผู้นำท้องถิ่นในเขตวังยาง

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม; ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน; กำนันผู้ใหญ่บ้าน

บทนำ

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งรวมถึงกำนัน เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้าน เป็นส่วนหนึ่งของราชการส่วนภูมิภาค อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวกในสังคม การสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน การประสานอำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในการติดต่อขอรับบริการจากส่วนราชการต่าง ๆ การรับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อนทุกข์สุขและความต้องการที่จำเป็นของราษฎรแจ้งต่อทางราชการเพื่อให้ความช่วยเหลือ การสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนราชการในพื้นที่ การดูแลให้ราษฎรในพื้นที่ปฏิบัติตามกฎหมาย การอบรมชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อราชการให้ความช่วยเหลือในกิจการสาธารณะประโยชน์ รวมถึงปฏิบัติการกิจตามนโยบายรัฐบาลหรืองานอื่นตามกฎหมายกำหนด จะเห็นได้ว่าผู้ใหญ่บ้านยังมีฐานะเป็นตัวแทนของรัฐ ตัวแทนของราษฎรเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ ความเดือดร้อนของราษฎรเพื่อนำเสนอต่อส่วนราชการ ทำให้ผู้ใหญ่บ้านนั้นมีความสำคัญในการปกครองที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐเอง และหน่วยงานของรัฐกับประชาชน เป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มากที่สุด (ส่วนบริหารงานกำนันผู้ใหญ่บ้าน, 2559: 1)

ในชุมชนท้องถิ่น ภาวะผู้นำของผู้บริหารทั้งที่เป็นทางการ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายก อบต. (องค์การบริหารส่วนตำบล) หรือ อบจ. (องค์การบริหารส่วนจังหวัด) นายกเทศมนตรี หรือผู้นำที่ไม่เป็นทางการ เช่น ผู้นำหมู่บ้านหรือปราชญ์ชาวบ้านในหมู่บ้านต่าง ๆ ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ช่วยในการป้องกันปัญหาหรือการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชุมชน โดยเฉพาะในยามวิกฤติหรือมีภัยพิบัติ และยังพบความสำคัญของภาวะผู้นำในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับศาสนา เช่น ภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสวัด พระภิกษุสงฆ์ พระ ศาสนาจารย์หรือบาทหลวง ก็ส่งผลต่อการเข้าถึงแก่นที่แท้จริงของหลักศาสนา การพัฒนาจิตวิญญาณ และการนำคุณธรรมของศาสนานั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงของชาวบ้าน หรือผู้นับถือศาสนานั้น ๆ หรือแม้แต่การช่วยแก้ไขหรือป้องกันปัญหาในชุมชนต่าง ๆ ที่วัดหรือโบสถ์นั้น ๆ ตั้งอยู่ รวมถึงการช่วยพัฒนาคนในชุมชนเหล่านั้นให้มีสติปัญญาที่แท้จริงด้วย (รัตติกรณ์ จงวิศาล, 2559: 9) ดังนั้น ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านจึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการบริหารงานพัฒนาหมู่บ้านและชุมชน เพราะถ้าชุมชนมีผู้นำที่ดีมีความรู้ความสามารถ รวมถึงมีคุณสมบัติของการเป็นผู้นำ มีภาวะผู้นำ ก็สามารถทำให้ชุมชนนั้น ๆ ขับเคลื่อนงานพัฒนาได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าชุมชนใดมีผู้นำที่ไม่ดี ไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน และขาดภาวะผู้นำ ก็จะทำให้การพัฒนาในชุมชนนั้นเคลื่อนไปได้ช้า ผู้นำในปัจจุบันต้องมีกิจกรรมต่าง

ๆ เพิ่มมากขึ้นทั้งกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร ผู้นำจึงจำเป็นต้องมีการแสดงออกเชิงศีลธรรมของผู้นำ นอกจากสามารถมองเห็นได้จากการประพฤติปฏิบัติประจำวันแล้ว ผู้นำยังต้องทำให้นโยบายต่าง ๆ และโครงสร้างขององค์กรแฝงด้วยค่านิยมเชิงจริยธรรมทั้งสิ้น ผู้บริหารจึงไม่เพียงเป็นผู้นำการประพฤติปฏิบัติทางจริยธรรม เฉพาะตนเท่านั้น แต่มีหน้าที่สำคัญยิ่งคือ “การสร้างองค์กรให้เป็นสถาบันแห่งคุณธรรมจริยธรรม (ethical institution)” อีกด้วย จริยธรรมของผู้นำเป็นหัวใจสำคัญของภาวะผู้นำ เพราะหากผู้นำมีจริยธรรมจะช่วยสร้างให้เกิดและส่งเสริมค่านิยมที่มีจริยธรรมขององค์กรด้วย ซึ่งค่านิยมที่ผู้นำสนับสนุนจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อค่านิยมขององค์กร และเนื่องจากอิทธิพลของผู้นำดังกล่าว ผู้นำจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศทางจริยธรรมให้เกิดขึ้นในองค์กรของพวกเขาและเป็นแบบอย่างที่ดีในการมีจริยธรรมให้แก่ผู้อื่น

อำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม เป็นอำเภอที่มีขนาดเล็กตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดนครพนม แต่เดิมท้องที่อำเภอวังยางเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอนาแก ทางราชการได้แบ่งพื้นที่การปกครองออกมาตั้งเป็น กิ่งอำเภอวังยาง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2540 โดยมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ปีเดียวกัน และต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกาลงวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ยกฐานะขึ้นเป็น อำเภอวังยาง โดยมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 8 กันยายน ปีเดียวกัน อำเภอวังยางมีพื้นที่ทั้งสิ้น 137 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครอง ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พุทธศักราช 2457 และ พุทธศักราช 2551 เป็น 4 ตำบล 27 หมู่บ้าน ด้วยสภาพพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลผู้นำหมู่บ้านจึงเป็นที่พึ่งที่ดีที่สุดของชาวบ้าน กำนันและผู้ใหญ่บ้านเปรียบเสมือนพ่อบ้านประจำหมู่บ้านที่มีความสำคัญในการที่จะดูแล ช่วยเหลือ และปกป้องลูกบ้านของตนเอง การปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ประสบปัญหาหลายอย่าง ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง นั่นก็คือ การขาดขอบข่ายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนแน่นอน แม้ว่าจะมีกฎหมายที่ระบุถึงอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่ แต่เนื่องจากกฎหมายที่ให้อำนาจหรือกำหนดภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นมีหลายฉบับทำให้บางครั้งกำนันผู้ใหญ่บ้านขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านที่เข้ามาใหม่ ดังนั้น ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของตนจึงมักจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการปฏิบัติงานภายใต้การชี้แนะกำกับจากข้าราชการฝ่ายปกครองอย่างเช่น ปลัดอำเภอ นายอำเภอ เป็นต้น (ที่ทำการปกครองอำเภอวังยาง, 2565)

ดังนั้นในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจึงมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานและบริหารงานในหมู่บ้านของตนเองเป็นอย่างมาก เพราะจริยธรรมของการบริหารภาครัฐจะไม่มีทางเกิดผลสำเร็จได้ถ้าผู้บริหารไม่มีจริยธรรม จึงต้องให้ความสำคัญของจริยธรรม เพราะเชื่อว่าการบริหารที่ยึดหลักกฎหมายเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ที่จะนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดี คุณธรรมและจริยธรรมจึงมีความสำคัญต่อบุคคล สังคม และชาติบ้านเมือง นอกจากนั้นกำนันผู้ใหญ่บ้านยังเป็นผู้ที่มีอิทธิพลเป็นอย่างมากในชุมชนต่อการโน้มน้าวชักจูงประชาชนให้มีส่วนร่วมทางการเมือง และยังเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการระดมชักจูงประชาชนให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด กำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อสังคมและได้รับการยกย่องให้เป็นผู้นำของสังคม ดังนั้น การขึ้นนำและการตัดสินใจของบุคคลเหล่านี้มักจะได้รับความเชื่อถือจากประชาชน โดยการชักนำประชาชนให้อยู่ร่วมกันอย่างมี

ความสุขและช่วยเหลือประชาชน สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นนโยบายของรัฐบาล แต่ใช้ว่าความเป็นผู้นำของกำนันและผู้ใหญ่บ้านจะได้รับการยอมรับจากชุมชนหรือตำบลนั้น ๆ เท่ากันตลอด ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อบทบาทของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในการปกครองชุมชนอย่างไรให้อยู่เย็นเป็นสุข (ที่ทำการปกครองอำเภอวังยาง, 2565) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม โดยศึกษาภาวะว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ในปัจจุบันมีสภาพเป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและส่งผลกระทบต่อกัน หรือไม่อย่างไร ซึ่งการวิจัยประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้วิจัยศึกษาตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ที่แบ่งบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้อำนาจหน้าที่ปกครองราษฎร ด้านการรายงานต่อทางราชการ ด้านการนำข้อราชการไปประกาศแก่ราษฎร ด้านการจัดทำทะเบียน ด้านกิจการสาธารณประโยชน์ ด้านการป้องกันโรคติดต่อ ด้านการจัดหมู่บ้านให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และด้านการที่เกี่ยวกับความอาญา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน อันจะส่งผลต่อเนื่องถึงการพัฒนา และเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 ให้มีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุด และให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ตามความเห็นของประชาชน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

การทบทวนวรรณกรรม

ความเป็นผู้นำที่มีจริยธรรมเป็นแนวคิดที่สำคัญในการศึกษาในองค์กร โดยมุ่งเน้นไปที่ผู้นำที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีคุณธรรมและหลักการในขณะเดียวกันก็ชี้นำทีมของพวกเขา ผู้นำดังกล่าวให้ความสำคัญกับการพิจารณาด้านจริยธรรม ความเป็นธรรม และความซื่อสัตย์ในการตัดสินใจ เป็นตัวอย่างให้กับผู้อื่นภายในองค์กร ความสำคัญของความเป็นผู้นำที่มีจริยธรรมนั้นอยู่ที่ศักยภาพในการส่งเสริมบรรยากาศเชิงบวกด้าน

จริยธรรม เพิ่มความไว้วางใจของพนักงาน และมีส่วนช่วยให้องค์กรมีประสิทธิภาพโดยรวม (Brown, Treviño, & Harrison, 2005)

ความเป็นผู้นำที่มีจริยธรรมมีลักษณะเฉพาะด้วยคุณลักษณะสำคัญหลายประการ ผู้นำแสดงความโปร่งใสในการกระทำของตน สื่อสารข้อมูลและการตัดสินใจอย่างเปิดเผย พวกเขาเน้นย้ำถึงความสำคัญของพฤติกรรมที่มีจริยธรรม ส่งเสริมวัฒนธรรมทางจริยธรรมที่เข้มแข็งภายในองค์กร ความเป็นธรรมและความยุติธรรมเป็นหลักสำคัญที่รับประกันการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันสำหรับพนักงานทุกคน นอกจากนี้ ผู้นำที่มีจริยธรรมยังแสดงให้เห็นถึงความซื่อสัตย์ สอดคล้องกับหลักศีลธรรม และยึดมั่นในมาตรฐานระดับสูงของความซื่อสัตย์ (Brown & Treviño, 2006)

การวิจัยระบุว่าความเป็นผู้นำที่มีจริยธรรมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อทัศนคติและพฤติกรรมของพนักงาน พนักงานที่ทำงานภายใต้ผู้นำที่มีจริยธรรมมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในพฤติกรรมทางสังคม เช่น ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน และทำงานเกินความคาดหวังในบทบาท ความเป็นผู้นำที่มีจริยธรรมเชื่อมโยงกับความพึงพอใจในงานที่เพิ่มขึ้น ความมุ่งมั่นขององค์กร และความตั้งใจในการลาออกของพนักงานที่ลดลง (Eisenbeiss, Knippenberg, & Boerner, 2008)

ผลกระทบเชิงบวกของความเป็นผู้นำที่มีจริยธรรมขยายไปสู่ผลลัพธ์ขององค์กร ผู้นำที่มีจริยธรรมมีส่วนช่วยในการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรเชิงบวก ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่พนักงานรู้สึกปลอดภัย มีคุณค่า และมีแรงจูงใจที่จะมีส่วนร่วมในความพยายามอย่างดีที่สุด สิ่งนี้สามารถนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร นวัตกรรมที่เพิ่มขึ้น และความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ดีขึ้น (Brown & Mitchell, 2010)

แม้ว่าความเป็นผู้นำที่มีจริยธรรมจะมีแนวโน้มที่ดี แต่ก็มี ความท้าทายและความซับซ้อนเกิดขึ้น ลักษณะที่พลวัตของประเด็นขัดแย้งทางจริยธรรมและความหลากหลายของบริบทขององค์กรชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการวิจัยอย่างต่อเนื่องและการปรับปรุงทฤษฎีความเป็นผู้นำทางจริยธรรม การศึกษาในอนาคตอาจสำรวจเงื่อนไขขอบเขตของประสิทธิผลของการเป็นผู้นำตามหลักจริยธรรม โดยพิจารณาจากปัจจัยทางวัฒนธรรม บริบท และอุตสาหกรรมเฉพาะที่อาจมีอิทธิพลต่อผลกระทบ (Treviño, Brown, & Hartman, 2003)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำ 1) ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ Kalshoven et al. (2011: 53-54) 2) อำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 และฉบับแก้ไขถึงปัจจุบัน มาประยุกต์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรอิสระ

(Independent Variable)

คุณลักษณะส่วนบุคคล

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับการศึกษา
- 4) อาชีพ
- 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- 6) ตำบลที่อาศัยอยู่

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน

- 1) ด้านความยุติธรรม
- 2) ด้านการแบ่งปันอำนาจ
- 3) ด้านความชัดเจนในบทบาท
- 4) ด้านการดูแลผู้อื่น
- 5) ด้านความซื่อสัตย์
- 6) ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม
- 7) ด้านความใส่ใจในระยะยาว

ตัวแปรตาม

(Dependent Variable)

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน

- 1) ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร
- 2) ด้านการที่เกี่ยวกับความอาญา
- 3) ด้านงานทะเบียน
- 4) ด้านการพัฒนาตำบลและส่งเสริมอาชีพของราษฎร
- 5) ด้านอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายอื่น ๆ

แผนภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 15,516 คน (สำนักทะเบียนอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม, 2565) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 388 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973: 127 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2557: 26) และจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และตำบลที่อาศัยอยู่ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดย 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด 4 หมายถึง ระดับมาก 3 หมายถึง ระดับปานกลาง 2 หมายถึง ระดับน้อย 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดย 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด 4 หมายถึง ระดับมาก 3 หมายถึง ระดับปานกลาง 2 หมายถึง ระดับน้อย 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form)

วิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การหาความเที่ยงตรง ทำการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน แล้วนำมาหาค่า IOC (Index of Item Congruence) โดยแบบสอบถามได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00

การหาความอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 คน นำมาหาความอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) คัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.361 ขึ้นไป ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.385-0.836 แล้วนำมาหาความเชื่อมั่นโดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ไว้ที่ 0.70 ได้ค่าความเชื่อมั่นภาพรวมทั้งฉบับเท่ากับ .856

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงกำนันทุกตำบลในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม จำนวน 388 คน

3.2 ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม

3.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 388 คน

3.4 ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม
2. ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วลงรหัส (Coding form)

3. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.2 การวิเคราะห์ระดับ 1) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม และ 2) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3.3 การทดสอบสมมติฐานเพื่อศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ตามความเห็นของประชาชน แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคล แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลโดยใช้สถิติค่า t ชนิด One Sample t-test และ F-test ชนิดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

3.4 การทดสอบสมมติฐานเพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน

ด้านที่	ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ด้านความยุติธรรม	4.07	0.38	มาก
2	ด้านการแบ่งปันอำนาจ	4.11	0.54	มาก
3	ด้านความชัดเจนในบทบาท	4.08	0.38	มาก
4	ด้านการดูแลผู้อื่น	3.92	0.49	มาก
5	ด้านความซื่อสัตย์	3.96	0.51	มาก
6	ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม	3.90	0.47	มาก
7	ด้านความใส่ใจในระยะยาว	3.81	0.66	มาก
รวม		3.98	0.31	มาก

จากตาราง 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, S.D.=0.31) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

คือ ด้านการแบ่งปันอำนาจ ($\bar{X}=4.11$, S.D.=0.54) รองลงมาคือ ด้านความชัดเจนในบทบาท ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.38) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความใส่ใจในระยะยาว ($\bar{X}=3.81$, S.D.=0.66)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน

ด้านที่	ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร	4.10	0.53	มาก
2	การที่เกี่ยวข้องกับความอาญา	3.94	0.62	มาก
3	งานทะเบียน	4.34	0.58	มาก
4	การพัฒนาตำบลและส่งเสริมอาชีพของราษฎร	4.05	0.60	มาก
5	อำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายอื่น ๆ	3.99	0.63	มาก
รวม		4.08	0.36	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.36) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านงานทะเบียน ($\bar{X}=4.34$, S.D.=0.58) รองลงมาคือ ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร ($\bar{X}=4.10$, S.D.=0.53) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการที่เกี่ยวข้องกับความอาญา ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.62)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ตามความเห็นของประชาชน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยางจังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ (n=388)

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)		t	Sig.
	ชาย (161 คน)	หญิง (227 คน)		
1 การปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร	4.11	4.09	.384	.701
2 การที่เกี่ยวข้องกับความอาญา	3.96	3.92	.575	.566

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)		t	Sig.
	ชาย (161 คน)	หญิง (227 คน)		
3 งานทะเบียน	4.35	4.34	.193	.847
4 การพัฒนาตำบลและส่งเสริมอาชีพของราษฎร	4.10	4.02	1.201	.217
5 อำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายอื่น ๆ	3.96	4.02	.849	.396
รวม	4.09	4.08	.490	.624

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของประชาชน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ โดยใช้ค่า t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ทั้งในภาพรวม และรายด้านทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยางจังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และตำบลที่อาศัยอยู่ (n=388)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	.148	3	.049	.379	.768
	ภายในกลุ่ม	49.977	384	.130		
	รวม	50.125	387			
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.091	2	.045	.348	.706
	ภายในกลุ่ม	50.035	385	.130		
	รวม	50.125	387			
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.713	4	.178	1.381	.240
	ภายในกลุ่ม	49.413	383	.129		
	รวม	50.125	387			
รายได้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	.329	3	.110	.847	.469
	ภายในกลุ่ม	49.796	384	.130		
	รวม	50.125	387			
ตำบลที่อาศัยอยู่	ระหว่างกลุ่ม	8.299	3	2.766	25.396	.000**

คุณลักษณะส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
	ภายในกลุ่ม	41.827	384	.109		
	รวม	50.125	387			

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของประชาชน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ทั้งในภาพรวม และรายด้านทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านตำบลที่อาศัยอยู่ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยโดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) รายละเอียด ดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านตำบลที่อาศัยอยู่ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test)

ตำบลที่อาศัยอยู่	($\bar{X}$)	วังยาง	โคกสี	ยอดชาด	หนองโพธิ์
		4.21	4.03	3.91	4.28
วังยาง	4.21		.18	.30*	.07
โคกสี	4.03			.12	.25*
ยอดชาด	3.91				.38*
หนองโพธิ์	4.28				

จากตาราง 5 เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านตำบลที่อาศัยอยู่ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ที่อาศัยอยู่ในตำบลต่าง ๆ มีความเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ 1) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลวังยาง มีความเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน สูงกว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลยอดชาด 2) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลหนองโพธิ์ มีความเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน สูงกว่า

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลยอดขาด 3) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลหนองโพธิ์ มีความเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สูงกว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลโคกสี

4. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std.error	(β)	t	P-value	Collinearity	
						Tolerance	VIF
(Constant)	.682	.165		4.128	.000		
ความยุติธรรม (EL_1)	.185	.034	.192	5.501	.000**	.905	1.105
การแบ่งปันอำนาจ (EL_2)	.083	.027	.124	3.101	.002**	.754	1.327
ความชัดเจนในบทบาท (EL_3)	.019	.031	.020	.606	.545	.903	1.102
การดูแลผู้อื่น (EL_4)	.306	.033	.418	9.182	.000**	.745	1.324
ความซื่อสัตย์ (EL_5)	.158	.027	.225	5.735	.000**	.748	1.329
การแนะนำด้านจริยธรรม (EL_6)	.286	.026	.377	10.752	.000**	.751	1.331
ความใส่ใจในระยะยาว (EL_7)	.146	.023	.270	6.415	.000**	.902	1.104
$R=710$, $R^2=.656$, $R^{2Adj}=.650$, $F=103.517$, $Sig.=.000**$							

จากตาราง 6 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการดูแลผู้อื่น ($\beta=.418$) ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม ($\beta=.377$) ด้านความใส่ใจในระยะยาว ($\beta=.270$) ด้านความซื่อสัตย์ ($\beta=.225$) ด้านความยุติธรรม ($\beta=.192$) และด้านการแบ่งปันอำนาจ ($\beta=.124$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 65.00 ($R^{2Adj}=.650$) ส่วนภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านความชัดเจนในบทบาท ไม่มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยเพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, $S.D.=0.31$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ

ด้านการแบ่งปันอำนาจ ($\bar{X}=4.11$, S.D.=0.54) รองลงมาคือ ด้านความชัดเจนในบทบาท ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.38) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความใส่ใจในระยะยาว ($\bar{X}=3.81$, S.D.=0.66)

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิงสรายุ ศรีม่วง (2565) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้นำหมู่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาดิชัย อุดมกิจมงคล (2565) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.95$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง พิศดาร แสนชาติ และ ชาดิชัย อุดมกิจมงคล (2563) ได้ทำการศึกษา วัฒนธรรมองค์การและภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของหมู่บ้านต้นแบบด้านการป้องกันการทุจริต ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้นำหมู่บ้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทักษะชัย นิยมสุข (2560) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำทางจริยธรรมของนายกเทศมนตรีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์การ ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางจริยธรรมของนายกเทศมนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิจัยจากการศึกษาระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.36) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านงานทะเบียน ($\bar{X}=4.34$, S.D.=0.58) รองลงมาคือ ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร ($\bar{X}=4.10$, S.D.=0.53) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการที่เกี่ยวกับความอาญา ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.62)

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา รุ่งจรัส (2560) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมรินทร์ พานัด (2563) อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิวิช ศรีกุล (2563) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน

ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านคุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ ภาฯ (2565) ได้ทำการศึกษามีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติงานตาม บทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การ ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอ วังยาง จังหวัดนครพนม ตามความเห็นของประชาชน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้าน อายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านรายได้ต่อเดือน พบว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ทั้งในภาพรวม และรายด้านทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เป็นเพราะว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ส่วนใหญ่ต่างก็ เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่และเล็งเห็นความสำคัญของบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ส่วนใหญ่ต่างก็ให้ความสำคัญต่อการตอบสนองของต้องการ ของรัฐมากกว่าการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงมาตรงไป สามารถ ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 (และ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน) รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่ช่วยเหลือ นายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้านของตน และมีอำนาจหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมและดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในหมู่บ้าน สร้างความ สมานฉันท์ และความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้านรวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีในท้องที่ ประสานหรือ อำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในหมู่บ้าน ในการติดต่อหรือรับบริการกับภาครัฐ รับฟังปัญหาและนำความ เดือดร้อน ทุกข์สุขและความต้องการที่จำเป็นของราษฎรในหมู่บ้านแจ้งต่อภาครัฐ เพื่อให้การแก้ไขหรือ ช่วยเหลือ ให้การสนับสนุน ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่หรือการให้บริการของภาครัฐ ควบคุมดูแลราษฎรในหมู่บ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมาย โดยผู้ใหญ่บ้านจะต้องทำเป็นตัวอย่างแก่ราษฎรด้วย อบรมและชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ ความเข้าใจในข้อราชการและกฎหมาย ในการนี้สามารถเรียกราษฎรมา ประชุมได้ตามสมควร แจ้งให้ราษฎรให้ความช่วยเหลือในกิจการสาธารณประโยชน์เพื่อบำบัดป้องกันอันตราย สาธารณะ อันมาโดยฉุกเฉิน รวมทั้งช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยจัดให้มีการประชุมราษฎรและ คณะกรรมการหมู่บ้านเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง จึงทำให้ประชาชนในเขตอำเภอวังยาง จังหวัด นครพนม ไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุเท่าใด การศึกษาอะไร อาชีพอะไร และรายได้ต่อเดือน ในระดับต่าง ๆ มีความ เห็นต่อ ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ไม่ความ แตกต่างกัน

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา รุ่งจรัส (2560) ได้ทำการศึกษา ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัด ร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและการประกอบอาชีพต่างกัน มีความ

คิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภิสรา ธารประเสริฐ (2563) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เขตอำเภอธาตุพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และแหล่งที่อยู่อาศัย พบว่า ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เขตอำเภอธาตุพนม ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านตำบลที่อาศัยอยู่ พบว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยโดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลวังยาง และตำบลหนองโพธิ์ มีความเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม สูงกว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลยอดขาด และประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลหนองโพธิ์ มีความเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม สูงกว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลโคกสี ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลยอดขาด และตำบลโคกสี ขาดการสื่อสาร ขาดการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้ประชาชนในพื้นที่ได้ทราบเท่าที่ควร นอกจากนี้ จากข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า ประชาชนในเขตตำบลยอดขาด และตำบลโคกสียังให้ความสนใจและความร่วมมือหรือมีส่วนร่วมในปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน และหน่วยงานราชการต่าง ๆ ในพื้นที่ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย มักจะพบปัญหาว่าประชาชนยังขาดการเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมประชุมทำให้การเผยแพร่ข้อมูลไปไม่ถึงทั่วถึง เช่น การร่วมประชุมประชาคมหมู่บ้านเพื่อรับรู้ปัญหาและความต้องการของหมู่บ้าน ผู้เข้าร่วมประชุมประชาคมส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุ ส่วนประชาชนกลุ่มเป้าหมายต้องประกอบอาชีพเลี้ยงดูครอบครัวจึงไม่ได้เข้าร่วมในการทำประชาคมในแต่ละครั้ง อีกทั้งยังขาดการรวมกลุ่มในการบริหารโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ขาดการรับรู้ในเนื้อหาในวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินโครงการอย่างชัดเจน ทำให้การดำเนินงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจะเป็น จึงอาจส่งผลให้ประชาชนในเขตตำบลยอดขาด และตำบลโคกสี มีการรับรู้ต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ต่ำกว่าประชาชนในเขตตำบลอื่น ๆ ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

4. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการดูแลผู้อื่น ($\beta=.418$) ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม ($\beta=.377$) ด้านความใส่ใจในระยะยาว ($\beta=.270$) ด้านความซื่อสัตย์ ($\beta=.225$) ด้านความยุติธรรม ($\beta=.192$) และด้านการแบ่งปันอำนาจ ($\beta=.124$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 65.00 ($R^{2Adj}=.650$)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เมื่อกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในระดับที่ดี ย่อมส่งผลต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ที่มีประสิทธิผล การมีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจึงมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานและบริหารงานในหมู่บ้านของตนเองเป็นอย่างมาก เพราะจริยธรรมของการบริหารภาครัฐจะไม่มีทางเกิดผลสำเร็จได้ถ้าผู้บริหารไม่มีจริยธรรม จึงต้องให้ความสำคัญของจริยธรรม เพราะเชื่อว่าการบริหารที่ยึดหลักกฎหมายเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ที่จะนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดี คุณธรรมและจริยธรรมจึงมีความสำคัญต่อบุคคล สังคม และชาติบ้านเมือง นอกจากนี้กำนันผู้ใหญ่บ้านยังเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลเป็นอย่างมากในชุมชนต่อการโน้มน้าวชักจูงประชาชนให้มีส่วนร่วมทางการเมือง และยังเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการระดมชักจูงประชาชนให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญต่อสังคมและได้รับการยกย่องให้เป็นผู้นำของสังคม ดังนั้น การชักนำและการตัดสินใจของบุคคลเหล่านี้มักจะได้รับความเชื่อถือจากประชาชน โดยการชักนำประชาชนให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและช่วยเหลือประชาชน สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นนโยบายของรัฐบาล แต่ใช้ว่าความเป็นผู้นำของกำนันและผู้ใหญ่บ้านจะได้รับการยอมรับจากชุมชนหรือตำบลนั้น ๆ เท่ากันตลอด ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อบทบาทของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในการปกครองชุมชนอย่างไรให้อยู่เย็นเป็นสุข

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัชเชษฐ์ นิยมสุข (2560) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำทางจริยธรรมของนายกเทศมนตรีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์การ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำทางจริยธรรมของนายกเทศมนตรีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์การ ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพขององค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง พิศดาร แสนชาติ และ ชาติชัย อุดมกิจมงคล (2563) ได้ทำการศึกษา วัฒนธรรมองค์การและภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของหมู่บ้านต้นแบบด้านการป้องกันการทุจริต ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมองค์การและภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของหมู่บ้านต้นแบบด้านการป้องกันการทุจริตได้ร้อยละ 51.40 และ 61.70 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมรินทร์ พานัด (2563) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านสติปัญญา ด้านภูมิหลังทางสังคม และด้านคุณลักษณะทางสังคม มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนายประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 45.80 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปกนิวิช ศรีกุล (2563) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตย (ค่าเบต้า=.639) และด้านภาวะผู้นำแบบเสรีนิยม (ค่าเบต้า=.278) ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านดุงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์พยากรณ์ = .398 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิงสรานู ศรีม่วง (2565) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมทุกตัวแปรย่อยสามารถร่วมกันพยากรณ์ระดับประสิทธิผลการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านของประชาชนอำเภอบ้านม่วงได้ร้อยละ 35.50 โดยด้านการแบ่งปันอำนาจ มีค่าเบต้า=.289 ด้านการดูแลผู้อื่น มีค่าเบต้า=.212 และด้านความยุติธรรม มีค่าเบต้า=.116

ส่วนภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านความชัดเจนในบทบาท ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ต่างก็มีการปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 (และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน) อยู่แล้ว รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนั้นกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ให้ความกระจ่างในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ความคาดหวัง และผลการปฏิบัติงานที่ต้องการแก่ประชาชนในพื้นที่ ทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าประชาชนในพื้นที่คาดหวังอะไรจากกำนันผู้ใหญ่บ้าน จนกลายเป็นเรื่องปกติ จึงส่งผลให้ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านความชัดเจนในบทบาท ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขอเสนอแนะการวิจัยดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และที่ทำการปกครองอำเภอตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเสริมสร้างและพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ด้านความใส่ใจในระยะยาวโดยการจัดฝึกอบรมสัมมนา เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังให้กำนันผู้ใหญ่บ้านใส่ใจต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ และแสดงความห่วงใยต่อสวัสดิการของสังคมที่ประชาชนในพื้นที่จะได้รับ และด้านการแนะนำด้านจริยธรรม โดยการจัดฝึกอบรมสัมมนา เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน มีการตั้งกฎระเบียบ มาตรฐานการทำงานที่เหมาะสมในเชิงจริยธรรมให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา และรู้จักปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนออกกฎระเบียบเพื่อให้กำนันผู้ใหญ่บ้านมีความเคร่งครัดในการปฏิบัติงาน

1.2 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และที่ทำการปกครองอำเภอตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเสริมสร้างและพัฒนาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ด้านการที่เกี่ยวกับความอาญา โดยควรจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านรู้จักการดำเนินการตามกฎหมายเมื่อทราบข่าวว่ามี

การกระทำผิดกฎหมายหรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านที่ใกล้เคียง และหากพบบุคคลที่กำลังทำผิดกฎหมาย หรือมีเหตุควรสงสัยว่าได้กระทำผิดกฎหมายจะรีบดำเนินการตามกฎหมายทันที

1.3 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และที่ทำการปกครองอำเภอตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเสริมสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ด้านอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายอื่น ๆ โดยควรจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านรู้จักการดำเนินการรายงานอำเภอหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเมื่อพบว่าป่าไม้ในเขตท้องที่ถูกรุกทำลาย และการดำเนินการรับรองเกี่ยวกับความประพฤติและหลักฐานของผู้ขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนประกอบการพิจารณาของนายทะเบียน

1.4 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และที่ทำการปกครองอำเภอ ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลยอดขาด และตำบลโคกสี เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนทั้ง 2 ตำบล มีความเห็นต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ต่ำกว่า ต่ำกว่าตำบลอื่น ๆ โดยจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านทั้ง 2 หมู่บ้านเพื่อรับฟังข้อเสนอแนะของประชาชน เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านรวมทั้งจัดฝึกอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน รวมทั้งส่งเสริมให้กำนันผู้ใหญ่บ้านมีความเคร่งครัดในการปฏิบัติงาน พฤติกรรมการวางตัว และการเป็นตัวแทนของประชาชน

1.5 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และที่ทำการปกครองอำเภอตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมสนับสนุนและให้ความสำคัญเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมด้านความยุติธรรม ด้านการแบ่งปันอำนาจ ด้านการดูแลผู้อื่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม และด้านความใส่ใจในระยะยาว เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ตามลำดับ โดยการจัดฝึกอบรมสัมมนา เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังให้กำนันผู้ใหญ่บ้านมีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภออื่น ๆ ของจังหวัดนครพนมเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเปรียบเทียบกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ให้สูงขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม ให้สูงขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

2.4 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น การสร้างทีมงานของนายอำเภอ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม

เอกสารอ้างอิง

- ชาติชัย อุดมกิจมงคล. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทัชเชษฐ์ นิยมสุข. (2560). ภาวะผู้นำทางจริยธรรมของนายกเทศมนตรีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์การ. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- ที่ทำการปกครองอำเภอวังยาง. (2565). ข้อมูลพื้นฐานอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม. นครพนม: ที่ทำการปกครองอำเภอวังยาง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2557). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปณินวิช ศรีกุล. (2563). ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิชัย ไสวจิตตสกุล. (2557). ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของนายกเทศมนตรีกับความผูกพันต่อองค์การของพนักงานเทศบาลตำบลนาป่า อำเภอมะนัง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพโรจน์ ฤๅชา. (2565). การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2559). ภาวะผู้นำ : ทฤษฎี การวิจัย และแนวทางสู่การพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิภา รุ่งจรัส. (2560). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอมะนัง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ศุภิสรา ธารประเสริฐ. (2563). ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ส่วนบริหารงานกำนันผู้ใหญ่บ้าน. (2559). *คู่มือปฏิบัติงานกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ*. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารการปกครองท้องที่ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง พิศดาร แสนชาติ และ ชาดิชัย อุดมกิจมงคล. (2563). *วัฒนธรรมองค์การและภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของหมู่บ้านต้นแบบด้านการป้องกันการทุจริต*. รายงานการวิจัย คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักทะเบียนอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม (2565). *ข้อมูลทะเบียนราษฎรอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม*. นครพนม: สำนักทะเบียนอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม.
- อัมรินทร์ พานัด. (2563). *อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อิงสรณู ศรีม่วง. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Brown, M. E., & Mitchell, M. S. (2010). Ethical and unethical leadership: Exploring new avenues for future research. *Business Ethics Quarterly*, 20(4), 583–616.
- Brown, M. E., & Treviño, L. K. (2006). Ethical leadership: A review and future directions. *The Leadership Quarterly*, 17(6), 595–616.
- Brown, M. E., Treviño, L. K., & Harrison, D. A. (2005). Ethical leadership: A social learning perspective for construct development and testing. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 97(2), 117–134.
- Eisenbeiss, S. A., Knippenberg, D. V., & Boerner, S. (2008). Transformational leadership and team innovation: Integrating team climate principles. *Journal of Applied Psychology*, 93(6), 1438–1446.
- Kalshoven, K., Den Hartog, D.N., & De Hoogh, A.H.B. (2011). Ethical leadership at work questionnaire (ELW): Development and validation of a multidimensional measure. *The Leadership Quarterly*, 22(1), 51–69.
- Treviño, L. K., Brown, M., & Hartman, L. P. (2003). A qualitative investigation of perceived executive ethical leadership: Perceptions from inside and outside the executive suite. *Human Relations*, 56(1), 5–37.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd edition. New York: Harper and Row Publication.